

nije nešto što neposredno počinje, nego ona jest zao-kružujući se"), u ime „prepostavke“ (Voraussetzung) neposredno „zbiljskog“, „osjetilnog zora“ itd. usporedi L. Feuerbach, Zur Kritik der Hegelschen Philosophie, 1839, SW. II, ed. Fr. Jodl, str. 158—204, passim)³⁷. Ova „kritika“ ne prevladava filozofiju u zbilji, ukidajući je kao „onostranost“ da bi je sačuvala u „ovostranosti“ samoj, nego je ostavlja po strani, zapravo: *odbacuje* pod vidom „nove, jedino pozitivne filozofije“ (L. F., Vorläufige Thesen zur Reform der Philosophie (1842), l. c., str. 240), „empirizma“, „realizma“ (Grundsätze ..., l. c., str. 265)³⁸. U tom smislu kaže se u „Deutsche Ideologie“: „Prepostavke kojima počinjemo ... jesu zbiljske prepostavke ... zbiljski individuumi, njihova akcija i njihovi materijalni životni uvjeti ... Ove prepostavke dadu se, dakle, konstatirati na čisto empirijskom putu“ (MEW, 3, str. 20, 27, ili D. Zeitschrift f. Phil., str. 1202, 1206). Uopće: feuerbachovske *konsekvenčije* iz antropologičkog i naturfilozofijskog tipa ove kritike dominiraju na mislenoj razini „Njemačke ideologije“; na svaki način, faktički poduzete kritike *nisu u suprotnosti* s tim konsekvenčijama. Stoga, kad se u I glavi („Feuerbach“) govori o njemu kritički, odnosi se kritika uglavnom na Feuerbacha iz „Wesen des Christentum“ (1841), „Grundzätsze der Philosophie der Zukunf“ (1843), „Das Wesen des Glaubens im Sinne Luther's“ (1844), dakle na onog koji negaciju religije, teologije i filozofije

³⁷ Usporedi L. F., Grundsätze der Philosophie der Zukunft (1843): „Apsolutna bespretpostavnost — početak spekulativne filozofije — nije ništa drugo do bespretpostavnost i bespočetnost, aseitet božanskog bića“ (l. c., str. 260).

³⁸ Konsekvenčija u aforizmima iz 1843—44: „Keine Religion! — ist meine Religion; keine Philosophie! — meine Philosophie“ (l. c., str. 391). Konačno, u predgovoru za prvo cjelokupno izdanje svojih djela (1846): „die wahre Philosophie ist die Negation der Philosophie, ist *keine* Philosophie“ (l. c., str. 410).